Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B** **DIRECTIVA 95/26/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 29 iunie 1995

de modificare a Directivelor 77/780/CEE și 89/646/CEE în domeniul instituțiilor de credit, a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE în domeniul asigurării generale, a Directivelor 79/267/CEE și 92/96/CEE în domeniul asigurării de viață, a Directivei 93/22/CEE în domeniul întreprinderilor de investiții și a Directivei 85/611/CEE în domeniul organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în vederea consolidării supravegherii prudențiale

(JO L 168, 18.7.1995, p. 7)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva nr. 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000	L 126	1	26.5.2000
►**M2**	Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002	L 345	1	19.12.2002

▼B

DIRECTIVA 95/26/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 29 iunie 1995

de modificare a Directivelor 77/780/CEE și 89/646/CEE în domeniul instituțiilor de credit, a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE în domeniul asigurării generale, a Directivelor 79/267/CEE și 92/96/CEE în domeniul asigurării de viață, a Directivei 93/22/CEE în domeniul întreprinderilor de investiții și a Directivei 85/611/CEE în domeniul organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în vederea consolidării supravegherii prudențiale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 57 alineatul (2) prima și a treia teză,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189b din tratat ([3]), având în vedere proiectul comun aprobat de Comitetul de conciliere la 11 mai 1995,

(1) întrucât anumite evenimente au indicat faptul că se recomandă modificarea, sub anumite aspecte, a anumitor directive ale Consiliului, precizând cadrul general în care instituțiile de credit, întreprinderile de asigurare, întreprinderile de investiții și organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) își pot desfășura activitățile, respectiv Directivele 77/780/CEE ([4]) și 89/646/CEE, Directivele 73/239/CEE ([5]) și 92/49/CEE, Directivele 79/267/CEE ([6]) și 92/96/CEE, Directiva 93/22/CEE ([7]) și Directiva 85/611/CEE ([8]), în vederea consolidării supravegherii prudențiale; întrucât este oportun să se adopte măsuri similare în întregul sector al serviciilor financiare;

(2) întrucât directivele în cauză stabilesc, *inter alia*, condițiile care trebuie îndeplinite înainte ca autoritățile competente să poată acorda autorizații de inițiere a activității;

(3) întrucât autoritățile competente nu ar trebui să autorizeze sau să continue să autorizeze o întreprindere financiară în cazul în care există posibilitatea ca acestea să fie împiedicate să își exercite funcțiile de supraveghere în mod eficient, prin existența unor legături strânse între întreprinderea în cauză și alte persoane fizice sau juridice; întrucât întreprinderile financiare autorizate deja trebuie, de asemenea, să întrunească cerințele autorităților competente în acest sens;

(4) întrucât definiția pentru „legături strânse” din prezenta directivă stabilește criterii minime, iar acest lucru nu împiedică statele membre să o aplice în situații diferite de cele avute în vedere în definiție;

([1]) JO C 229, 25.8.1993, p. 10.
([2]) JO C 52, 19.2.1994, p. 15.
([3]) Avizul Parlamentului European din 9 martie 1994 (JO C 91, 28.3.1994, p. 61), Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 1994 (JO C 213, 3.8.1994, p. 29) și Decizia Parlamentului European din 26 octombrie 1994 (JO C 323, 21.11.1994, p. 56).
([4]) JO L 322, 17.12.1977, p. 30, directivă modificată ultima dată de Directiva 89/646/CEE (JO L 386, 30.12.1989, p. 1).
([5]) JO L 228, 16.8.1973, p. 3, directivă modificată ultima dată de Directiva 92/49/CEE (JO L 228, 11.8.1992, p. 1).
([6]) JO L 63, 13.3.1979, p. 1, directivă modificată ultima dată de Directiva 92/96/CEE (JO L 360, 9.12.1992, p. 1).
([7]) JO L 141, 11.6.1993, p. 27.
([8]) JO L 375, 31.12.1985, p. 3, directivă modificată ultima dată de Directiva 88/220/CEE (JO L 100, 19.4.1988, p. 31).

▼B

(5) întrucât numai faptul de a fi achiziționat un procent semnificativ din capitalul unei întreprinderi nu constituie o participație în sensul prezentei directive, în cazul în care participația în cauză a fost achiziționată doar ca o investiție temporară care nu face posibilă exercitarea unei influențe asupra structurii sau politicii financiare a întreprinderii în cauză;

(6) întrucât trimiterea la exercitarea eficientă a funcțiilor de supraveghere ale autorităților de control include supravegherea, în mod consolidat, care trebuie exercitată asupra unei întreprinderi financiare, în cazul în care dispozițiile de drept comunitar prevăd acest lucru; întrucât, în astfel de cazuri, autoritățile cărora li se solicită autorizația trebuie să poată identifica autoritățile competente pentru exercitarea supravegherii consolidate asupra întreprinderii financiare;

(7) întrucât principiul recunoașterii reciproce și cel al controlului de către statul membru de origine prevăd că autoritățile competente din fiecare stat membru ar trebui să nu acorde sau să retragă o autorizație în cazul în care factori precum conținutul programelor de activități, localizarea sau activitățile efectiv desfășurate indică, în mod clar, faptul că o întreprindere financiară a optat pentru sistemul juridic al unui stat membru, în scopul eludării unor norme mai stricte în vigoare într-un alt stat membru pe teritoriul căruia își desfășoară sau intenționează să își desfășoare cea mai mare parte a activităților; întrucât o întreprindere financiară cu statut de persoană juridică trebuie să fie autorizată în statul membru în care își are sediul social; întrucât o întreprindere financiară care nu are statut de persoană juridică trebuie să aibă o administrație centrală în statul membru în care a fost autorizată; întrucât, în plus, statele membre trebuie să impună ca administrația centrală a unei întreprinderi financiare să fie situată întotdeauna în statul membru de origine și ca întreprinderea financiară să își desfășoare efectiv activitatea în acel stat;

(8) întrucât este indicat să se permită posibilitatea unor schimburi de informații între autoritățile competente și autoritățile sau organismele care, prin funcția lor, contribuie la consolidarea stabilității sistemului financiar; întrucât, în scopul păstrării caracterului confidențial al informațiilor furnizate, lista destinatarilor acestor informații trebuie să fie limitată strict;

(9) întrucât anumite conduite, precum frauda și delictele inițiaților, pot afecta stabilitatea, inclusiv integritatea sistemului financiar, chiar și în cazul în care sunt implicate alte întreprinderi decât cele financiare;

(10) întrucât este necesar să se precizeze condițiile în care sunt autorizate astfel de schimburi de informații;

(11) întrucât, în cazul în care se prevede că informațiile pot fi dezvăluite numai cu acordul expres al autorităților competente, acestea din urmă își pot da acordul, după caz, sub rezerva respectării unor condiții stricte;

(12) întrucât ar trebui autorizate, de asemenea, schimburile de informații între autoritățile competente, pe de o parte, și, pe de altă parte, băncile centrale și alte organisme cu funcții similare în ceea ce privește capacitatea lor ca autorități monetare și, după caz, alte autorități publice responsabile pentru supravegherea sistemelor de plată;

(13) întrucât în Directiva 85/611/CEE ar trebui să se includă aceeași obligație cu privire la secretul profesional pentru autoritățile responsabile de autorizarea și supravegherea OPCVM și a întreprinderilor care participă la aceste activități, precum și aceleași posibilități de a efectua schimburi de informații ca cele prevăzute pentru autoritățile responsabile de autorizarea și supravegherea

▼B

instituțiilor de credit, a întreprinderilor de investiții și a întreprinderilor de asigurare;

(14) întrucât prezenta directivă coordonează toate dispozițiile care reglementează schimburile de informații între autorități pentru întregul sector financiar, în conformitate cu Directiva 93/22/CEE;

(15) întrucât, în scopul consolidării supravegherii prudențiale a întreprinderilor financiare și al protejării clienților întreprinderilor financiare, ar trebui să se prevadă obligația unui auditor de a raporta în mod prompt autorităților competente, ori de câte ori, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, identifică, în timpul desfășurării sarcinilor sale, anumite aspecte care pot avea un efect semnificativ asupra situației financiare sau asupra organizării administrative și contabile a unei întreprinderi financiare;

(16) întrucât, având în vedere scopul urmărit, este de dorit ca statele membre să prevadă ca această obligație să se aplice în toate cazurile în care un auditor descoperă astfel de aspecte, în timpul desfășurării sarcinilor sale la nivelul unei întreprinderi care are legături strânse cu o întreprindere financiară;

(17) întrucât obligația auditorilor de a comunica, după caz, autorităților competente anumite aspecte și decizii referitoare la o întreprindere financiară, pe care le descoperă în timpul desfășurării sarcinilor lor într-o întreprindere nefinanciară, nu modifică, în sine, natura sarcinilor acestora la nivelul întreprinderii în cauză și nici modul în care trebuie să își desfășoare aceste sarcini în cadrul întreprinderii în cauză;

(18) întrucât adoptarea prezentei directive reprezintă mijlocul cel mai adecvat de realizare a obiectivelor avute în vedere, în special a celui privind consolidarea competențelor autorităților competente; întrucât prezenta directivă se limitează la un minimum necesar în vederea atingerii acestor obiective și nu depășește ceea ce este necesar în acest sens,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Ori de câte ori se utilizează termenul „întreprindere financiară” în prezenta directivă, acesta se înlocuiește cu:

▼M1

———————

▼B

— „întreprindere de asigurare” în cazul în care prezenta directivă modifică Directivele 73/239/CEE și 92/49/CEE și cu „întreprindere de asigurare de viață” în cazul în care prezenta directivă modifică Directivele ►M2 ——————— ◄;

— „întreprindere de investiții” în cazul în care prezenta directivă modifică Directiva 93/22/CEE;

— „organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) sau un organism care contribuie la activitatea acestuia” în cazul în care prezenta directivă modifică Directiva 85/611/CEE.

Articolul 2

(1)

▼M1

———————

▼B

— la articolul 1 din Directiva 92/49/CEE, se adaugă litera (l);

▼M2

———————

▼B

— la articolul 1 din Directiva 93/22/CEE, se adaugă punctul 15, conținând următoarea definiție:

„«legături strânse» înseamnă o situație în care una sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate prin:

(a) «participație», însemnând deținerea, în mod direct sau prin control, a 20 % sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi sau

(b) «control», însemnând relația dintre o întreprindere mamă și o filială, în toate cazurile menționate la articolul 1 alineatele (1) și (2) din Directiva 83/349/CEE (*) sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere; orice filială a unei filiale este considerată, de asemenea, o filială a întreprinderii mamă care se află la conducerea acelor întreprinderi.

Situația în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate permanent de una și aceeași persoană, printr-o relație de control, este, de asemenea, considerată ca o legătură strânsă între persoanele în cauză.

(*) JO L 193, 18.7.1983, p. 1, directivă modificată ultima dată de Directiva 90/605/CEE (JO L 317, 16.11.1990, p. 60).”

(2) Următoarele paragrafe se adaugă la sfârșitul:

▼M1

———————

▼B

— articolului 3 alineatul (3) din Directiva 93/22/CEE;

— articolului 8 alineatul (1) din Directiva 73/239/CEE:

—

▼M2

———————

▼B

„În plus, în cazul în care există legături strânse între întreprinderea financiară și alte persoane fizice sau juridice, autoritățile competente acordă autorizația numai în cazul în care legăturile în cauză nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor lor de supraveghere.

Autoritățile competente refuză de asemenea acordarea autorizației în cazul în care actele cu putere de lege și actele administrative dintr-o țară terță care reglementează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care întreprinderea are legături strânse sau anumite dificultăți care survin la punerea lor în aplicare, împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor lor de supraveghere.

Autoritățile competente impun organismelor financiare să le furnizeze informațiile care le sunt necesare pentru a asigura respectarea continuă a condițiilor menționate în prezentul alineat.”

Articolul 3

(1) La articolul 8 din Directiva 73/239/CEE ►M2 ——————— ◄ se adaugă următorul alineat:

„(1*a*) Statele membre cer ca administrația centrală a întreprinderilor de asigurare să fie situată în același stat membru în care se află sediile lor sociale.”

▼M1

———————

▼B

Articolul 4

(1) La articolul 16 din Directiva 92/49/CEE ►M2 ——————— ◄ se adaugă următorul alineat:

„(5*a*) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(4), statele membre pot autoriza schimburi de informații între autoritățile competente și:

— autoritățile responsabile pentru supravegherea organismelor implicate în lichidarea și falimentul întreprinderilor financiare și alte proceduri similare; sau

— autoritățile responsabile pentru supravegherea persoanelor însărcinate cu auditarea legală a conturilor întreprinderilor de asigurare, ale instituțiilor de credit, ale întreprinderilor de investiții și ale altor instituții financiare; sau

— actuarii independenți ai întreprinderilor de asigurare care exercită controlul legal al întreprinderilor respective și organismele responsabile pentru supravegherea acestor actuari.

Statele membre care utilizează opțiunea prevăzută în primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții:

— aceste informații sunt destinate desfășurării supravegherii sau a supravegherii legale menționate în primul paragraf;

— informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut la alineatul (1);

— în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi dezvăluite fără acordul expres al autorităților competente care le-au furnizat și, după caz, numai în scopul pentru care autoritățile în cauză și-au dat acordul.

Statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre identitatea autorităților, a persoanei și a organismelor care pot primi informații în temeiul prezentului alineat.”

(2) La ►M1 ——————— ◄ articolul 25 din Directiva 93/22/CEE se adaugă următorul alineat:

„(5*a*) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(4), statele membre pot autoriza schimburi de informații între autoritățile competente și:

— autoritățile responsabile pentru supravegherea organismelor implicate în lichidarea și falimentul întreprinderilor financiare și alte proceduri similare; sau

— autoritățile responsabile pentru supravegherea persoanelor însărcinate cu controlul legal al conturilor întreprinderilor de asigurare, ale instituțiilor de credit, ale întreprinderilor de investiții și ale altor instituții financiare.

Statele membre care utilizează opțiunea prevăzută în primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții:

— aceste informații sunt destinate desfășurării supravegherii menționate în primul paragraf;

— informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut la alineatul (1);

— în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi dezvăluite fără acordul expres al autorităților competente care le-au furnizat și, după caz, numai în scopul pentru care autoritățile în cauză și-au dat acordul.

▼B

Statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre identitatea autorităților care pot primi informații în temeiul prezentului alineat.”

(3) La ►M1 ——— ◄ articolul 16 din Directiva 92/49/CEE, la articolul 25 din Directiva 93/22/CEE ►M2 ——— ◄, se adaugă următorul alineat:

„(5*b*) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(4), statele membre pot autoriza, în scopul consolidării stabilității, inclusiv a integrității sistemului financiar, schimburi de informații între autoritățile competente și autoritățile sau organismele responsabile, în temeiul legii, cu identificarea și investigarea încălcărilor dispozițiilor dreptului societăților comerciale.

Statele membre care utilizează opțiunea prevăzută în primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții:

— aceste informații sunt destinate desfășurării sarcinii menționate în primul paragraf;

— informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut la alineatul (1);

— în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate fără acordul expres al autorităților competente care le-au furnizat și, după caz, numai în scopul pentru care autoritățile în cauză și-au dat acordul.

În cazul în care, într-un stat membru, autoritățile sau organismele menționate în primul paragraf își îndeplinesc sarcina de identificare și investigare cu ajutorul unor persoane numite în acest scop, având în vedere competența specifică a acestora, și care nu sunt angajate în sectorul public, posibilitatea de a schimba informații prevăzută în primul paragraf se poate extinde asupra acestor persoane, în condițiile prevăzute în al doilea paragraf.

Pentru a aplica al doilea paragraf ultima liniuță, autoritățile sau organismele menționate în primul paragraf comunică autorităților competente care le-au furnizat informațiile despre identitatea și responsabilitățile exacte ale persoanelor cărora trebuie să li se furnizeze informațiile în cauză.

Statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre identitatea autorităților sau a organismelor care pot primi informații în temeiul prezentului alineat.

Înainte de 31 decembrie 2000, Comisia întocmește un raport cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentului alineat.”

(4) La ►M1 ——— ◄ articolul 25 din Directiva 93/22/CEE, alineatul (6) se înlocuiește cu următoarele:

„(6) Prezentul articol nu împiedică autoritatea competentă să transmită:

— băncilor centrale și altor organisme cu funcție similară, în calitate de autorități monetare;

— după caz, altor autorități publice responsabile pentru supravegherea sistemelor de plată,

informațiile necesare îndeplinirii sarcinii acestora și nici nu împiedică aceste autorități sau organisme să comunice autorităților competente informațiile de care ar putea avea nevoie în sensul alineatului (4). Informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut de prezentul articol.”

(5) La articolul 16 din Directiva 92/49/CEE ►M2 ——— ◄ se adaugă următoarele:

▼B

„(5*c)* Statele membre pot autoriza autoritățile competente să transmită:

— băncilor centrale și altor organisme cu funcție similară, în calitate de autorități monetare;

— după caz, altor autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plată,

informațiile necesare îndeplinirii sarcinii acestora și pot autoriza aceste autorități sau organisme să comunice autorităților competente informațiile de care ar putea avea nevoie în sensul alineatului (4). Informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut în prezentul articol.”

▼M1

▼B

(7) La articolul 50 din Directiva 85/611/CEE, alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următoarele:

„(2) Statele membre prevăd că toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru autoritățile competente, precum și auditorii și experții instruiți de autoritățile competente se supun obligației de a păstra secretul profesional. Acest secret implică faptul că aceştia nu pot divulga nici o informație confidențială la care au avut acces în timpul îndeplinirii sarcinilor lor, nici unei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumativă sau prescurtată, astfel încât OPCVM și societățile de administrare și depozitarii (denumiți în continuare «întreprinderi care contribuie la activitatea acestora») să nu poată fi identificați individual, fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal.

Cu toate acestea, în cazul în care un OPCVM sau un organism care contribuie la activitatea acestuia a fost declarat în stare de faliment sau în care lichidarea a fost declarată de către o instanță judecătorească, informațiile confidențiale care nu se referă la terți implicați în încercările de salvare pot fi divulgate în cadrul procedurilor civile sau comerciale.

(3) Alineatul (2) nu împiedică autoritățile competente din diversele state membre să schimbe informații în conformitate cu prezenta directivă sau cu alte directive aplicabile OPCVM sau întreprinderilor care contribuie la activitatea acestora. Informațiile în cauză sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut la alineatul (2).

(4) Statele membre pot încheia acorduri de cooperare pentru schimburi de informații cu autoritățile competente din țări terțe numai în cazul în care informațiile comunicate beneficiază de garanții privind secretul profesional cel puțin echivalente cu garanțiile menționate de prezentul articol.

(5) Autoritățile competente care primesc informații confidențiale în temeiul alineatelor (2) și (3) pot utiliza aceste informații confidențiale pe parcursul îndeplinirii funcțiilor lor:

— pentru a controla dacă sunt îndeplinite condițiile care reglementează inițierea activității OPCVM sau a întreprinderilor care contribuie la activitatea acestora și pentru a facilita controlul exercitării activității respective, a procedurilor administrative și contabile și a mecanismelor de control intern;

— pentru a impune sancțiuni;

— în cadrul apelurilor administrative împotriva deciziilor luate de autoritățile competente; sau

— pentru acțiuni în justiție inițiate în temeiul articolului 51 alineatul (2).

▼B

(6) Alineatele (2) și (5) nu împiedică schimbul de informații:

(a) în cadrul unui stat membru, în cazul în care există două sau mai multe autorități competente; sau

(b) în cadrul unui stat membru sau între statele membre, între autoritățile competente și

— autoritățile cu responsabilitate publică cu privire la supravegherea instituțiilor de credit, a întreprinderilor de investiții, a întreprinderilor de asigurare și a altor instituții financiare și autoritățile responsabile pentru supravegherea piețelor financiare;

— organismele implicate în lichidarea sau falimentul OPCVM și al organismelor ce contribuie la activitatea acestora, precum și în alte proceduri similare;

— persoane însărcinate cu efectuarea auditării legale a conturilor întreprinderilor de asigurare, ale instituțiilor de credit, ale întreprinderilor de investiții și ale altor instituții financiare,

în desfășurarea funcțiilor lor de supraveghere sau furnizarea, către organismele care administrează programe de compensație, a informațiilor necesare pentru îndeplinirea funcțiilor lor. Aceste informații sunt supuse condițiilor privind secretul profesional menționat la alineatul (2).

(7) Fără a aduce atingere alineatelor (2)-(5), statele membre pot autoriza schimburi de informații între autoritățile competente și:

— autoritățile responsabile pentru supravegherea organismelor implicate în lichidarea și falimentul întreprinderilor financiare, precum și în alte proceduri similare; sau

— autoritățile responsabile cu supravegherea persoanelor însărcinate cu efectuarea auditării legale a conturilor întreprinderilor de asigurare, ale instituțiilor de credit, ale întreprinderilor de investiții și ale altor instituții financiare.

Statele membre care utilizează opțiunea prevăzută în primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții:

— aceste informații sunt destinate desfășurării supravegherii menționate în primul paragraf;

— informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut la alineatul (2);

— în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate fără acordul expres al autorităților competente care le-au furnizat și, după caz, numai în scopul pentru care autoritățile în cauză și-au dat acordul.

Statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre identitatea autorităților care pot primi informații în temeiul prezentului alineat.

(8) Fără a aduce atingere alineatelor (2)-(5), statele membre pot autoriza, în scopul consolidării stabilității, inclusiv a integrității sistemului financiar, schimburi de informații între autoritățile competente și autoritățile sau organismele responsabile, în temeiul legii, pentru identificarea și investigarea încălcărilor dispozițiilor dreptului societăților comerciale.

Statele membre care utilizează opțiunea prevăzută în primul paragraf impun cel puțin respectarea următoarelor condiții:

— informațiile servesc îndeplinirii sarcinii menționate în primul paragraf;

▼B

— informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut la alineatul (2);

— în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate fără acordul expres al autorităților competente care le-au furnizat și, după caz, numai în scopul pentru care autoritățile în cauză și-au dat acordul.

În cazul în care, într-un stat membru, autoritățile sau organismele menționate în primul paragraf își îndeplinesc sarcina de identificare și investigare cu ajutorul unor persoane numite în acest scop, având în vedere competența specifică a acestora, și care nu sunt angajate în sectorul public, posibilitatea de a schimba informații prevăzută în primul paragraf se poate extinde asupra acestor persoane, în condițiile prevăzute în al doilea paragraf.

Pentru a aplica al doilea paragraf ultima liniuță, autoritățile sau organismele menționate în primul paragraf comunică autorităților competente care le-au furnizat informațiile identitatea și responsabilitățile exacte ale persoanelor cărora trebuie să li se furnizeze informațiile în cauză.

Statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre identitatea autorităților sau a organismelor care pot primi informații în temeiul prezentului alineat.

Înainte de 31 decembrie 2000, Comisia întocmește un raport cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentului alineat.

(9) Prezentul articol nu împiedică o autoritate competentă să transmită băncilor centrale și altor organisme cu funcție similară, în calitate de autorități monetare, informațiile necesare îndeplinirii sarcinilor acestora și nici nu împiedică aceste autorități sau organisme să comunice autorităților competente informațiile de care ar putea avea nevoie în sensul alineatului (5). Informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional prevăzut în prezentul articol.

(10) Prezentul articol nu împiedică autoritățile competente să comunice informațiile menționate la alineatele (2)-(5) unei case de compensație sau unui alt organ similar, recunoscut de legislația internă ca furnizor de servicii de compensație sau regularizare pentru una dintre piețele din statele lor membre, în cazul în care acestea consideră că este necesar să comunice informațiile în scopul asigurării unei bune funcționări a organismelor în cauză, în ceea ce privește neregulile sau neregulile potențiale ale participanților de pe piață. Informațiile primite în acest context sunt supuse condițiilor privind secretul profesional menționat la alineatul (2). Cu toate acestea, statele membre se asigură că informațiile primite în conformitate cu alineatul (3) nu pot fi divulgate în condițiile menționate în prezentul alineat fără acordul expres al autorităților competente care le-au furnizat.

(11) În plus, fără a aduce atingere dispozițiilor menționate la alineatele (2)-(5), statele membre pot autoriza, în temeiul dispozițiilor stabilite prin lege, furnizarea anumitor informații către alte departamente din cadrul administrațiilor centrale naționale responsabile cu legislația privind supravegherea OPCVM și a instituțiilor care contribuie la activitatea acestora, supravegherea instituțiilor de credit, a instituțiilor financiare, a întreprinderilor de investiții și a întreprinderilor de asigurare, precum și către inspectorii instruiți de departamentele în cauză.

Cu toate acestea, aceste informații pot fi divulgate numai în cazul în care acest lucru este necesar din motive de control prudențial.

Cu toate acestea, statele membre prevăd ca informațiile primite în conformitate cu alineatele (3) și (6) să nu poată fi divulgate niciodată în cazurile menționate în prezentul alineat, cu excepția

▼B

cazului în care se obține acordul expres al autorităților competente care le-au divulgat.”

Articolul 5

Se adaugă următoarele:

▼M1

▼B

— la Directiva 92/49/CEE, articolul 16*a*;

▼M2

▼B

— la Directiva 93/22/CEE, articolul 25*a*;

— și la Directiva 85/611/CEE, articolul 50*a*,

formulate după cum urmează:

„(1) Statele membre prevăd cel puțin că:

(a) orice persoană autorizată în sensul Directivei 84/253/CEE (*), care desfășoară, în cadrul unei întreprinderi financiare, sarcina descrisă la articolul 51 din Directiva 78/660/CEE (**), la articolul 37 din Directiva 83/349/CEE sau la articolul 31 din Directiva 85/611/CEE sau orice altă sarcină legală, are obligația de a raporta de îndată autorităților competente orice aspect sau decizie referitoare la întreprinderea în cauză, identificate în urma desfășurării sarcinii respective și care este posibil:

— să constituie o încălcare importantă a actelor cu putere de lege sau actelor administrative de stabilire a condițiilor care reglementează autorizarea sau care reglementează, în mod specific, desfășurarea activității întreprinderilor financiare; sau

— să afecteze funcționarea continuă a organismului financiar; sau

— să conducă la refuzarea certificării conturilor sau la emiterea de rezerve;

(b) persoana în cauză are, de asemenea, sarcina de a raporta orice aspecte și decizii identificate pe parcursul îndeplinirii sarcinii descrise la litera (a), în cadrul unei întreprinderi care are legături strânse rezultate dintr-o relație de control cu întreprinderea financiară în cadrul căreia desfășoară sarcina menționată anterior.

(2) Comunicarea, cu bună-credință, către autoritățile competente, de către persoane autorizate în sensul Directivei 84/253/CEE, a oricărui aspect sau a oricărei decizii menționate la alineatul (1) nu constituie o încălcare a vreunei restricții de divulgare a informațiilor impuse prin contract printr-un act cu putere de lege sau act administrativ și nu implică răspunderea persoanei în cauză în nici un fel.

(*) JO L 126, 12.5.1984, p. 20.

(**) JO L 222, 14.8.1978, p. 11, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată de Directiva 90/605/CEE (JO L 317, 16.11.1990, p. 60).”

Articolul 6

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la

▼B

18 iulie 1996. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 7

Prezenta directivă se adresează statelor membre.